

V nedeljo dne 19. marca se bo ob 9. uri vršilo v Ptuj na Kvedrovem trgu

OKRAJNO PREDVOLIVNO ZBOROVANJE

Govorila bosta ministar za znanost in kulturo pri vladi LRS in poslanski kandidat tov. dr. Jože Potrč ter predsednik Oblastnega ljudskega odbora Maribor tov. Simonič Franc

Okrajni odbor Osvobodilne fronte, Ptuj

Naše ljudstvo si je zasluži, da ga vodijo najboljši sinovi jugoslovanskih narodov

Tov. Dušan Kveder generallajtnant JA in član Glavnega odbora OF Slovenije, je kandidat v volivnem okraju Ptuj-levi breg.

Na številnih sestankih so dejali volivci: »Zelimo, da pride naš kandidat na naše zborovanje!« Odrzgal se je za nekaj dni

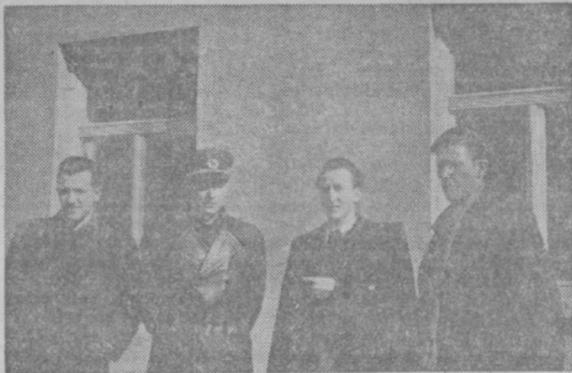
Generallajtnant JA tov. Dušan Kveder

od svoje visoke vojaške odgovornosti in prišel med volivce. Mnogi so ga videli in slišali. Te prilike pa niso imeli vsi volivci. Poznajo ga in vendar radi vedno znova slišijo o njem pripovedovati, kako se je boril za pravice delovnega ljudstva.

Leta 1933 je bil sprejet v Partijo. Z največjo požrtvovalnostjo je kot profesionalni revolucionar izvrševal vse partijske naloge. Izključen iz gimnazije, večkratno zapiranje v Ptuj in obsodba pred ljubljanskim sodiščem na pol leta ječe ga ni niti za kratek čas odrgala od revolucionarnega dela med množico. Takoj po povratku na svobodo je nadaljeval v Ljubljani z delom kot član pokrajinskega sekretariata SKOJ-a za Slovenijo in kot glavni urednik mladinskega časopisa »Mlada pota« use do leta 1936, ko je moral zaradi preganjanja pobegniti v inozemstvo. V Franciji je nadaljeval z delom med jugoslovanskimi izseljenci pri organizaciji sindikatov in štrajkov. Kot urednik »Glasa izseljencev« je mnogo pripomogel k tesnejši povezavi jugoslovanskih v Franciji. Od 1937 leta je bil kot prostovoljec v Španiji stalno na fronti kot partijski funkcionar in politikomisar

v činu kapetana. Dvakrat je bil ranjen. Francoska reakcija ga je po porazu španske republikanske vojske dala aretirati februarja 1939 skupno z drugimi prostovoljci in internirati v taborišče, kjer so ostali nad 2 in pol leti. Kot član laborskega komiteta KP je deloval na ideološko političnem izobraževanju internirancev do časa, ko so ga nemški okupatorji skupno z ostalimi interniranci odpeljali iz Francije v taborišče v bližino Berlina. Od tam je tov. Dušan Kveder pobegnil avgusta 1941 v Jugoslavijo, se takoj vključil v NOB ter se tolkel z raznimi okupatorskimi formacijami na Štajerskem, Dolenjskem, Gorenjskem in Primorskem kot politikomisar bataljona, odreda, grupe odredov in korpusa, nato kot načelnik Glavnega štaba Slovenije, za tem kot pomočnik načelnika Vrhovnega štaba Jugoslavije, pozneje kot komandant Glavnega štaba Slovenije. Ob osvoboditvi je bil komandant Trsta. V vojni je dosegel čin generalmajorja in leta 1947 čin generallajtnanta. V NOB je bil dvakrat ranjen.

Dvojno odlikovanje v Španiji, Partizanska zvezda I. in II. reda, orden zaslug za narod I. reda, orden bratstva in edinosti I. reda ter 2 ordena za hrabrost so

Kandidat tov. Dušan Kveder in namestnik tov. Kovačič v Ptuj, po razgovoru s sekretarjema OK KPS in okr. odbora OF

odlikovanja, ki jih nosi tov. Dušan Kveder, ki zavzema sedaj visok položaj v JA.

Dne 26. marca t. l. bodo volivci iz ptujskega okraja dokazali z udeležbo na volitvah, da so za politiko vlade FLRJ in linijo CK KPJ s tov. Titom na čelu ter da so za to, da zavzamejo v Zvezni skupščini FLRJ poslanska mesta takih sinov naših narodov, ki so pripravljeni, prenašati vse težave ter prevzeti odgovornost tudi za nadaljnje pravilno vodstvo pri graditvi socializma v FLRJ

Okr. volivna komisija Ptuj

Kandidat tov. dr. Jože Potrč med volivci iz Haloz

Na predvolivnem zborovanju v osnovni šoli v Podlehniku se je zbrala v nedeljo, 12. marca t. l., nad 200 mlajših in odraslih mož in žena ter mladincev predvolivne vszgoje.

Tega zborovanja se je udeležil tudi kandidat za volivni okraj Ptuj desni breg tov. dr. Jože Potrč.

V poljudnem daljšem govoru je kandidat tov. dr. Jože Potrč volivcem nazorno prikazal vse okoliščine o graditvi socializma v naši državi, ki vežejo nase z vsemi napani in težavami, uspehi in napakami tudi življenje in delo delovnih ljudi iz Haloz. Vsa dejstva iz kandidatskega govora so bila zanimiva najmlajšim in odraslim udeležencem zborovanja. Razumeli so, zakaj je odnos našega državnega in partijskega vodstva napram našemu ljudstvu drugačen kot v drugih demokratičnih državah. Večina volivcev je razumela, zakaj imamo ob lastnih rudnih bogastvih pogoje za zgraditev lastne

težke industrije in zakaj nočemo ostati zaostala država. Večini kmečkih ljudi je jasno, zakaj skrbijo pošteni kmetje in posestniki za preskrbo delavcev v industriji, obratih in ustanovah in zakaj se poedinici upirajo vsakemu delu za družbeno gospodarstvo. Nešteto je mater in očetov, ki so domeli, zakaj je pravilno dati svoje otroke v šole in zakaj je napaka, da nekateri otroci kljub svoji volji zaradi nerazumevanja staršev ne morejo v šole. Večini ljudi iz Haloz je jasno, zakaj je v tem delu okraja vedno prevladovala revščina in zakaj je moralo vedno nešteto očetov in sinov z doma, da družinam doma ni bilo treba trpeti hudega pomanjkanja. Danes so prilike v Halozah le delno drugačne. Kdor se ni vključil v delo na Strnišču ali drugje, na državno posestvo v Podlehniku ali v vinogradniško zadrugo v Dravinjskem vrhu, je pri malem nerodovitnem posestvu pri-

(Nadaljevanje na 2. strani)

Govor maršala Tita na predvolivnem zborovanju v Drvaru

Ljudem, ki jim stvari še niso jasne, je treba tudi po stokrat pojasnjevati, za kaj gre, da bodo vsi razumeli našo stvarnost

V nedeljo, 12. marca je maršal Tito govoril na predvolivnem zborovanju v Drvaru — glavnem mestu Bosanske Krajine. Zborovanje je otvoril sekretar Oblastnega komiteja Partije za banjalučko oblast Rudi Kolak, nato pa je imel tovariši Tito naslednji govor:

Tovariši in tovarišice! Dovolite, da najprej izročim tople pozdrave tako vam, ki ste tu navzoči, kakor tudi vsemu ljudstvu Bosanske Krajine. Zelo sem srečen, da sem lahko po nekaj letih, odkar smo se tu borili za svobodo naše države, prišel v ta kraj, ki je pokazal med narodnoosvobodilno borbo svojo visoko zavest in dal neprecenljive žrtve za našo novo socialistično Juglavijo.

Moram vam reči, da sem želel kandidirati prav v vašem okraju, v Drvaru. Drvar sodi — čeprav je v naši državi mnogo mest in vasi, v katerih je plamnela ljudska vstaja — med tiste majhne številne kraje, ki so bili od prvih dni vstaje 1. 1941 do konca vojne žarišče ljudske vstaje. Drvar je bilo majhno mesto, ki je čvrsto nosilo plamenico revolucionarnega osvobodilnega gibanja Ju slavijo.

Pred vojno je maloiko v svetu vedel za Drvar. In ne le v svetu, marveč tudi v Jugoslaviji. Menili so, da je to neki od ostalega sveta odrezan kraj, za katerega se nihče ne briga. Danes pa je Drvar znan ne le široko po naši državi, marveč tudi široko po svetu. Saj so se v njem, njegovi okolici in Bosanski Krajini, azvijale junaške borbe. Tu je ljudstvo pokazalo, kaj zmore, če se zaveda svoje dolžnosti, če se zaveda, da je osvoboditev samo v njegovih lastnih rokah.

o izdajstvu oblastnikov stare Jugoslavije in vseh tistih, ki so bili dolžni napraviti vse za obrambo naše države, je naše ljudstvo po vsej državi, pa tudi v Drvaru, ostalo samo, osamljeno in gorlorko — ter bilo podvrženo vsem močim preganjanjem in iztrebljevanjem. Tudi v Drvaru kot v drugih krajih so

jemno borbo proti sovražniku, čeprav je ta borba naš, državi pokazala, da smo mi napravili relativno več kot kateri koli drug narod na svetu, vendar hočejo danes vse to zanikati in govoriti, da brez njih — nas ne bi bilo. Pred nekaj leti, tovariši, so popolnoma drugače govorili. Nekoč so govorili, da so narodni Jugoslavije edini v Evropi, znotraj tako imenovanega fašističnega novega reda. Ki datejo vse od sebe za splošno stvar zavzevnikov in ki so resnični in edini pravi zavezniki narodov, ki so se borili proti nemškim in drugim fašističnim tol-pam Takrat, so tako govorili. Govorili so, da je to, da so narodni majhne države znotraj neke fašistične države imeli toliko smelosti, da so se uprli proti največjemu sovražniku — fašističnemu osvajalcu — zanje i moralna podpora i velika pomoč. Takrat so pravilno govorili, danes pa ne govorijo prav, tovariši (Tako je! Dolgotrajno poskanje.) Tako je to zadevo in ni drugače.

Toda oni danes ne zanikujejo samo tega, ne glede na te velike žrtve, marveč še več. V vsakodnevnem njihovem pisarjenju, pripovedovanju in brljanju po radiu lahko slišimo različne aerensnice in neumnosti. Na primer, danes, že pišejo in govorijo v moskovskem radiu in v svojih časopisih, da so za nas že med vojno ustvarili pogoje za industrializacijo naše države, da so nas med vojno gospodarsko podpirali. Kje ste videli to gospodarsko pomoč, tovariši? (Vzklik: »Lažje!«) To kar ti govorijo, ni resnica, tovariši in tovarišice, toda vendarle govorijo, kaj pa to dokazuje? To dokazuje, da hočejo prav tako, kot so hoteli reducirati na ničlo našo veliko osvobodilno borbo, kot da je ni niti bilo, danes reducirati na ničlo našo nadčloveško borbo za zgraditev socializma, pa rečejo, da so nam vse to, kar imamo, oni dali in ustvarili. Vse to ni res, vse to je laž — in sramota je, da se danes kdo upa tako govoriti. (Enodušno odobravanje, poskanje in vzklikanje Partiji in Titu.)

Komu pa to pripovedujejo in komu je to potrebno, tovariši in tovarišice? Seveda nam tega ne morejo dokazati, saj vemo, kdo daje danes svoj prispevek, kdo danes gradi socializem in čigavo pomoč imamo: pomoč imamo v svojih lastnih notranjih silah, naših narodih, naših zavednih ljudeh, ki so se vsi kot eni moč oprli delati ter se čim bolj potrudili da bi našo državo dvignili iz zaostalosti, v kateri je. Toda vendar vam bom navedel, čeprav so številke in takih zborovanjih dolgočasne, nekaj primerov, iz katerih boste videli, kako je v resnici s to zadevo.

Moskovski radio je povedal 24. februarja — to vam bom prebral dobesedno — da so »jugoslovanski trockistični upravitelji« dvignili hrup pri bližnjih takih imenovanih skupščinskih volitvah. Zanje so torej naše volitve trn v očesu. Moti jih to, da bo naše ljudstvo na teh volitvah svobodno izreklo svojo besedo — ali je za napredno socialistično Jugoslavijo ali za odvisno državo. Naše ljudstvo bo povedalo, da je za neodvisno socialistično Jugoslavijo. (Odobravanje.) Dalje pravijo, da »beograjski voditelji ne skoparijo z obljubami«. Slišite, tovariši in tovarišice, danes imamo voditelje v vseh krajih naše države in poglavitni voditelj je naše ljudstvo. Ako je kdo za nič, ga bo odstranilo ljudstvo, ako pa je dober, ga bo povzdignilo ljudstvo, ne pa kakšni posamezniki ali skupina ljudi. Mi nismo nič drugega kot predstavnik ljudstva, ki izpolnjujejo tisto, kar naše ljudstvo želi. (Močno odobravanje in vzklikanje.) Bodimo logični. Tisti trenutek, ko bi mi, ki smo po volji ljudstva na svojih mestih, napravili nekaj, kar bi bilo proti temu ljudstvu, lahko vsakdo na svetu verjame, da bi morali zginiti z mesta, na katerem smo. To ljudstvo, ki je zmoglo ne le strmoglaviti prejšnji režim ter vse korenito spremeniti, temveč tudi okupatorja izgnati iz svoje države, to ljudstvo je sposobno tudi vsakega človeka in vsako skupino ljudi pognati z mesta, na katerem so, ako ne bi delali pravilno, ako bi delali proti njegovi volji. (Odobravanje.) Tako je s to zadevo in ni drugače. A tista trditve, da tukaj vlada nekaka klika, ni nič drugega kot obrekovanje našega ljudstva. S tem bi radi dokazali, da naše ljudstvo ne zna misliti s svojo glavo. Pa še kako zna naše ljudstvo misliti s svojo glavo, saj je tisti trenutek, ko so hoteli položiti pest na našo deželo, naše ljudstvo kot en moč reklo »ne« in dalo prav nam, ki se nismo strinjali s tako njihovo politiko. (Tako je! Močno pos-

kanje in vzklikanje CK KPJ in tovariši Titu.)

Glejte, kaj dalje pravijo: »Znano je, da je sovjetska država že med vojno izkazovala jugoslovanskim narodom veliko pomoč pri obnovi in razvoju gospodarstva ter utrjevanju njene politične in gospodarske neodvisnosti.« (Smeh.) Kje pa je ta pomoč? Kje so te tovarne, kje so poslopja, ki so jih oni zgradili? Ni jih. To pomeni — lažje! Dobesedno sem vam prebral, kaj govorijo. Ali je to častno zanje? Ni. Dalje pravijo: »Pomoč Sovjetske zveze je ustvarila realne možnosti za spremenitev Jugoslavije iz zaostale agrarne in napredno in v gospodarskem pogledu razvito državo z lastno industrijo in visoko donosnim kmetijstvom.« Torej oni čitajo tisto, kar mi pravimo, da hočemo, ter si polagajo naježik, da oni to delajo. To so naše besede, ki so jih oni uporabili, da bi dokazali nekaj, česar nikdar ni bilo, nekaj, o čemer so oni popolnoma drugače mislili. (Odobravanje.)

Dalje pravijo: »Sovjetska zveza je že konec 1944. leta poslala v Jugoslavijo 50.000 ton žita, po vojni pa je storila vse ukrepe, da bi izkazala Jugoslaviji pomoč pri obnovi in razvoju narodnega gospodarstva.« Ne bom govoril o tem, odkod je to žito, saj to ni potrebno. Toda sramota je, da nekdo stalno očita, če je dal kako pomoč med vojno. Pa tudi z Zapada smo dobili še več, vendar tega stalno ne spominjajo. Nismo dobili milijone in je nismo od nikogar zahtevali. Če smo kaj dobili, tedaj smo tudi zaslužili, da to dobimo.

In dalje pravijo: »Na temelju trgovinskih pogodb, ki so bile sklenjene z Jugoslavijo v aprilu 1945. in juniju 1946. in juliju 1947. je Sovjetska zveza dobavila Jugoslaviji od leta 1945 do 1948 za 541,6 milijona rubljev blaga. Nato je ZSSR na prošnjo jugoslovanske vlade dala kredit v znesku 795 milijonov rubljev.« — Poglejmo, kako je s tem kreditom. Res je, da smo imeli s Sovjetsko zvezo i trgovinske i investicijske pogodbe. Kakšna je zadeva s trgovinskimi pogodbami? Celotna naša izmenjava blaga po trgovinski pogodbi je bila taka: od njih smo dobili rafiniranih derivatov, benzina in drugega 386.063 ton, barvnega materiala 57.265 ton, papirja in celuloze 69 tisoč 500 ton, bombaža 35.803 tone, kemičnih izdelkov 29.900 ton, koka in antracita 300.143 ton ter za 5435 dolarjev raznega gumija in gumijastih surovin. V dolarjih znaša vse skupaj 75.367.000. To so glavni predmeti, ki se plačujejo v dolarjih, razen teh pa je bilo še nekaj druge drobnarije. Koliko pa smo mi njim izvozili? Od 1945. do 1949. leta smo izvozili v Sovjetsko zvezo 51.259 ton svinca, 10 tisoč diagenočno blago in ga lahko prodaj za dolarje, kjer koli bočena na svetu. Bakra smo izvozili 13.691 ton, ostalih rud, mangana in drugih 298.407 ton konoplje 17.360 ton, tobaka 16.540 ton, vinskega destilata 8449 ton, špirta 19.006 ton, sladkorja 9992 ton, oljnega olja 1550 ton, cementa nad 70.000 ton, suhih sliv 14.230 ton. Vsega skupaj smo izpolnili pogodbo za okrog 84 milijonov dolarjev, kar pomeni, da smo mi njim na temelju trgovinske pogodbe več dali kot oni nam. Taka je zadeva s to pomočjo. Oni so pomagali nam, mi smo pa še bolj pomagali njim pri blagovni izmenjavi. Tu ni nobene druge pomoči, kot je običajna pomoč, ko se trguje s kapitalističnimi državami, s katerimi pra tako trgujemo na istem temelju: blago za denar, denar za blago. Nekje lahko celo ceneje kupimo. Taka je zadeva s to izmenjavo, s to pomočjo.

Oni govorijo tudi o tem, kaj so nam dale tak imenovane ljudske demokracije — Češkoslovaška in druge, ničesar pa ne povedo o tem, da so nam Madžari ostali dolžni za več kot 55 milijonov dolarjev reparacij in da so nam vrh tega zadržali še 1200 milijonov din, ki smo jih vnaprej dali za blago, ki nam ga nato niso hoteli poslati. Niti o tem nič ne govorijo, kaj nam bi morali Poljaki dobaviti, pa niso, čeprav je nekaj bilo plačanega. Nič ne govorijo o tem, kaj so oni napravili v Avstriji, to je, da sovjetske vojaške oblasti niso dovolile dobavljanja turbin za naše hidrocentrale, ki bi jih že morali odposlati in za katere smo že plačali 700.000 dolarjev. O tem ne govorijo.

Kakšna je nadalje zadeva s temi tako imenovanimi krediti? Tudi te številke vam bom navedel. Le-te utegnemo biti na zborovanju dolgočasne, toda vedeti moramo zanje. Meseca junija 1946. leta smo sklenili sporazum, katerega obseg je znašal 9 milijonov dolarjev, odplačila pa so bila določena za dobo petih let s 3% obrestmi kot

(Nadaljevanje z 2. strani)

Govor maršala Tita v Drvaru

(Nadaljevanje s 1. strani)

povsod. Na temelju tega sporazuma smo uvozili za 8.168.000 dolarjev blaga. Prvo odplačilo je bilo izvršeno v letu 1948 v znesku 2.139.422 dolarjev. To svojo obveznost smo izpolnili. Drugi sporazum o oborožitvi in za vojaško-tehnične potrebe je bil sklenjen dne 30. junija 1947. leta. Po tem sporazumu se je vlada ZSSR obvezala, da bo v 1947. letu dobavila za 78 milijonov dolarjev orožja in vojaško-tehničnih potrebščin. Ta kredit je bil dan za dobo 10 let, odplačevati pa bi ga morali začeti lani. Lani smo odplačali 3 milijone 196.000 dolarjev z obrestmi. Kaj pa so oni napravili? O tem ne bom govoril, niti o kakovosti teh vojaških dobav, toda navedel bom nek njihov postopek še iz dobe pred pismi. Ze tedaj so torpedne čolne, ki so bili naročeni pri njih, zadržali na poti na Madžarskem ter jih odpeljali nazaj v Sovjetsko zvezo. To je bilo naročilo na temelju tega kredita. O tem ne bom govoril. To se vojaška vprašanja in to bomo mi z njimi razčistili. Tisto, kar smo dobili, bomo plačali, a tistega, kar so poslali nazaj, ne bomo. Glejte, taka je zadeva s to »bratsko« pomočjo, ki ni nič drugega kot navadna ironija.

Sporazum o dobavi industrijskih naprav, ki je bil sklenjen 25. julija 1947, določa kredit v znesku 135 milijonov dolarjev. To je največji kredit, na temelju katerega bi morali dobiti razne stroje, industrijske naprave itd. Od tega kredita smo prejeli vsega skupaj za 800.000 dolarjev materiala, oni pa pišejo, da so nam dali 135 milijonov dolarjev. V čem je tu stvar, tovariši? Z njimi smo se dogovorili, da nam bodo zgradili v Doboju industrijski kombinat, železarno, da nam bodo v Mostaru zgradili veliko tovarno aluminija, da nam bodo zgradili velike koksarne. To mnogo stane, a vse to je spadalo v te kredite. Zgraditev tovarne v Doboju je propadla, ker so dejali, da smo sovražni do strokovnjakov ter so jih poklicali domov. Dobili smo torej vsega skupaj za 800.000 dolarjev blaga in to jim bomo pošteno vrnili z obrestmi, a 135 milijonov dolarjev je za nas padlo v vodo, ker nam jih niso dali in zato naj o tem ne govorimo. Toda oni vendarle govorijo in, glejte, zato moramo mi danes govoriti in bomo govorili tako dolgo, dokler oni govorijo neresnico, dokler ne bodo umolkli. Ali je tako ali ne? (Tako je! Tako je! Dolgotrajno ploskanje.)

Tako je neki pisar načelkal, moskovski radio pa prenesel, češ da nam je Sovjetska zveza dala skupno okrog 6000 železniških vagonov in lokomotiv. Kakšna je zadeva s temi nekoliko tisoči vagonov in 70 lokomotivami? Oni pravijo, da smo jih dobili 85, mi pa smo jih dobili samo 70. Toda odkod? Ko se je končala vojna, je bilo v naši državi in v drugih državah, v tistih, ki so bile satelitske in ki so se bojevale skupaj z Nemci proti nam in proti ZSSR, mnogo trofejnega materiala. Zahtevali smo, naj nam Sovjetska zveza odstopi ali, bolje rečeno, daruje 10.000 vagonov, ki so bili bodisi v satelitskih bodisi v naši državi. Menili smo, da zato, ker smo se bojevali, imamo tudi mi pravico do trofejev. Privolili so, da nam bodo dali iz Madžarske in drugih držav, ker je mnogo tisoč naših vagonov odšlo in izginiilo v Nemčiji, Madžarski, pa tudi v Poljski itd., mi pa smo ostali brez železniškega parka. Tedaj so nam obljubili, da nam bodo dali te vagonne in lokomotive brezplačno, da bomo tako tudi mi dobili del teh trofejev, ker smo se bojevali. Toda ko nismo bili več v prijateljskih odnosih, so nam za te vagonne in lokomotive zaračunali 6.045.500 dolarjev z odplačilom za dobo petih let. Torej tudi to ni pomoč, saj tudi te vagonne in lokomotive plačujemo. S tem da smo plačali obrok v znesku 1.038.888 dolarjev, smo do sedaj tudi to našo obveznost izpolnili. Tovariši, takšna je zadeva s to »bratsko pomočjo« in nič drugačna. Oni pa naj pišejo, kar hočejo, ne bo jim uspelo svetlo zakriti očij, kajti mi bomo vedno osvetljevali resnico tako, kakršna je. (Močno odobravanje in vzklikanje: »CK — Tito! Mi smo Titovi — Tito je naš!«)

Da ponovim vse še enkrat na kratko. Med nami in njimi je bila blagovna izmenjava takšna: po blagovni osnovi je bilo vsega skupaj dobavljeno Sovjetski zvezi za 114.804.000 dolarjev blaga, a za kritje neblagovnih plačil še za 2.150.000 dolarjev. Oni so nam dobavili za 120.440.000 dolarjev raznih stvari plus okrog 72 milijonov po vojaškem kreditu, ki je šele sedaj dospel v odplačilo in katerega bomo odplačevali. Tovariši, nič nam niso darovali. Celotna blagovna izmenjava oziroma plačilna bilanca znaša z njihove strani 202.440.000, a z naše strani 116.954.000 dolarjev skupaj z neblagovnimi plačili. Tisto, kar smo mi imeli kot plus v trgovinski bilanci, tisto, kar je bilo aktivno v tej bilanci, je šlo za neblagovna plačila, to je za naše predstavniki v ZSSR in za naše študente, ki so tjakaj odhajali na študije. Vedeti morate, da smo morali za naše študente, ki so se tam šolali na vsučilišču, in za tiste v drugih šolah, plačati po 7000 din mesečno, kar znaša stotine milijonov dinarjev. Plačali smo s blagom in moramo te plačati in plačali bomo. Takšna je zadeva s »bratsko pomočjo« Sovjetske zveze. Hvala jim tudi za to, vendar naj ne lažejo o tistem, kar mi res. (Enodušno odobravanje in vzklikanje: »Partija — Tito! Heroj Titole!«)

Glejte, tovariši in tovarišice, čeprav imamo druge opravke in skrbi, moramo vedno zavračati neresnice, ki se širijo o vsem in vsakršen v zvezi s našo državo, čeprav mi v Jugoslaviji

Kandidat tov. dr. Jože Potrč med volivci

(Nadaljevanje s 1. strani)

silil svojo družino na nezavidno življenje. Kandidat tov. dr. Jože Potrč je navedel nešteto dejstev in primerov, ki kažejo na velik napredek v naši državi.

Vse, kar je dejal, je bilo zajeto iz resničnega življenja in ustvarjanja v naši državi. Volivci so večino stvari sprejeli brez ugovora, nejasnosti pa so si prihranili za diskusijo.

V diskusiji se je prva oglašila tov. Gabrovec Neža iz Zakla. Prepričana je, da pri bremenih niso dovolj upoštevane haloške terenske prilike, zato je predlagala, naj bi se pri obvezni oddaji živine in pri davkih to upoštevalo. Kritizirala je, da ni mogoče kupiti krampov in motik in drugega orodja ter potrebščin. Trdila je, da je morala leta 1948 oddati 1000 kg krompirja, lani pa nad 7000 kg. Predsednik KLO tov. Breznšek se je zavezal za pravilni način določanja hektarskega donosa. Dogažalo se je lani, da so določali nerealni ha-donos krompirja. Tov. Bišec Terezija iz Sedlaške se je zavezala za obliko in obutev ter posteljnino šolovcebnih otrok. Trdila je, da v Halozah spijo mnogi otroci na slami, ker ni mogoče dobiti posteljnine. Vinski pridelek iz Haloz doprinaša državi veliko možnost nabave deviz, zato smatrajo v Halozah, da bi morale biti dane ljudem iz Haloz večje možnosti nabave raznih potrebščin. Pernekova hči iz Sedlaške se je zanimala za pravice svojega slepega očeta, ki je leta 1922 v občinskem kamnolomu po nesreči oslepel. Posestnica Prejačeva je prikazala postopek odmere in izterjave davka v njenem slučaju. Zarubljenih stvari ni mogla več dobiti nazaj, četudi je z izposojenim denarjem takoj plačala svoj dolg. Smatra, da ni pravilno, če se privatnikom zarubljene stvari potem prodajo drugim privatnikom, namesto da bi jih kupile organizacije in ustanove kot n. pr. radio aparate, kolesa in druge predmete, ki se pri ruževju nizko cenijo. Dejanska vrednost zarubljenih predmetov predstavlja za privatnike kupce ob-

gatitev. Tov. Skok Anton iz Sedlaške se je zanimal za blago, ki je na bone. Trdil je, da imajo kmetje več bonov kot je blaga. Mila še dalje časa ne dobijo. Tov. Hren Amalija iz Dežna je kritizirala samovoljni postopek ljudi iz ekonomije v Kozmincih, ki so vzeli s posestva pok. Kurež Roze brez privolitve dedičev krmno. Tov. Kovačič Kata iz Stanošine trpi krivico v tem, da je bilo z njihovega posestva vzetih že 1948. leta nad 100 m² lesa, plačila pa še dolej ni dobila. Medčasno pa se pri izterjavi davka ni upoštevalo, da ima tudi ona napram državi zahtevo. Doslej še ni prejela niti potrdila o odvzetem ozir. odkupljenem lesu. Kolar tov. Topolovec Vinko iz Podlehnik je predlagal, da bi vsi okrajni organi opravljali naloge na terenu le v navzočnosti krajevnih funkcionarjev KLO, ker je edino tako mogoče obravnavati ljudi pred krivicami in nepravilnostmi.

Na vsa vprašanja je dal kandidat tov. dr. Jože Potrč primerna načelna pojasnila, glede napak pa je prikazal razlike med velikimi krivicami režimov predaprilske Jugoslavije in današnjimi manjšimi napakami, ki jih večkrat hote ali nehotе delajo organi ljudske oblasti. Največje krivice so bile odpravljene med borbo in po osvoboditvi, ko smo zrinili z gospodarskih položajev izkoriščevalske bankirje, veleposesnike, tovarnarje, veletrgovce in izdajalce, manjše napake pa sedaj sproti in dosledno odpravljamo. Podčrtal je v zvezi z vsem nujnost večje aktivnosti OF pri reševanju vseh oblastnih akcij in ukrepov.

To zborovanje je dalo volivcem perspektivo za naše bodoče ustvarjanje in borbo za red in pravico v vseh naših življenjskih vprašanjih, kandidat tov. dr. Jože Potrč pa se je prepričal, da si ga ljudstvo iz Haloz res želi za poslanca v Zvezno skupščino, kjer bo še nadalje pomagal na čelu delavcev, kmetov in delovne inteligence voditi borbo za napredek in za industrializacijo naše domovine. LF.

Volivci iz Cirkulana in okolice se bodo polnoštevno udeležili volitev 26. marca t. l.

Na predvolivnem sestanku je v šoli v Cirkulanah v nedeljo, 12. marca t. l. govoril 120 navzočim volivcem kandidat tov. dr. Jože Potrč.

Skrumni in marljivi mlajši in odrasli moške in žene ter obvezniki predvojaške vzgoje so z zanimanjem poslušali poslanskega kandidata govoriti o družbeno-gospodarskih problemih, ki segajo več ali manj tudi v življenje vsake družine na haloških gričih in v dolinah.

Ljudje iz Haloz se zavedajo, kaj pomeni v težavah pomoč prijateljev in zavetnikov in kaj pomeni izkoriščanje v stiski. Posledice težav in klevet iz zrhoda, predvsem s strani nekaterih voditeljev Sovjetske zveze, segajo na svoj način tudi v Haloze, predvsem pa vplivajo na to, da se še bolj uveljavlja stari pragovor, da je treba zaupati predvsem v lastne sile, kakor je to tudi dejal tov. Tito. Težko delo na strmih vinogradniških pobočjih je borba za dragoceni vinski pridelek, ki nam omogoča nabavo deviz za nakup strojev v inoosmetru. Mnogi delavci iz Haloz doprinašajo tudi svoj delež za to, da bi v naši domovini odpravili sledove zaostalosti in si ustvarili težko industrijo. Zavedamo se, koliko naporov je že mimo nas in koliko jih je še pred nami. Po odpravi izkoriščevalskega razreda smo se lotili velikih nalog. Tovarne, elektrarne, šole in stanovanjske zgradbe rastejo na ozemlju naše domovine. Delavskemu razredu v produkciji se pridružuje vedno več kmečkih sinov in hčera. Podoželje izvršuje veliko nalogo preskrbe ljudstva. Vrh se borba za obdelavo vsakega kočka zemlje, za čim večji pridelek, za čim bolj intenzivno gospodarstvo. Sovražniki socializma pa se

čutijo razoroženi. Ljudstvu ne znajo povedati ničesar novega razen laži. Informiro si je izbral iz njihove rešitve poedinca, ki so v dokaj kratkem času priznali naši ljudski oblasti, da so zašli na krivo pot. Bogastvo naše zemlje in visoka delovna morala naših ljudi ter doslednost v praksi marksizma-leninizma tvorijo osnovo naše bodočnosti.

Vse kar je govoril kandidat tov. dr. Potrč je našlo svoje mesto v zavesti ljudi iz Haloz. Vneto so ga poslušali ter si pripravili več stvari za diskusijo.

Srednji posestnik tov. Emeršič Anton iz Malega Okčca se je prvi javil k diskusiji. Spomnil je kandidata tov. dr. Potrča in domačine na čase, ko so delavci in kmetje širili med skromnim haloškim ljudstvom propagando za komunizem ter pomagali vršiti borbo proti izkoriščevalskemu režimu stare Jugoslavije. Omenil je delež tega predela Haloz za osvoboditev izpod okupatorja. Našel pa je tudi sedanje težave haloških posestnikov in delavcev z obvezami in z nabavo najnujnejših življenjskih potrebščin. Mali posestnik tov. Rakuš je želel slišati razlago, kaj pomeni socializem na vasi, kako naj pomaga OF pri izterjavanju in drugo. Prikazal je, da imajo v Halozah kmečke bone, zadruga pa nimajo dovolj blaga. Popravilo cest in graditev vodnih cisteren smatrajo tam za nujno potrebno. Cisterne bi jim služile za napajanje živine, škropljenje vinogradov in za gašenje požarov. Redilna sredstva za živino in umetna gnojila zelo pogrešajo. Tov. Krajnc Terezija iz Gruskovca, Heber Alojzija in drugi diskutanti so prikazali problem rejne svinj in volov ter krav. V vinogradih nimajo pridelka krmnih rast-

vemo, kaj je resnica in kaj ni. To moramo storiti pred sunanim svetom, ker hočejo pred njim in pred svojimi narodi dokazati nekaj, kar ni resnično, da bi nas na ta način še bolj očrnil in »dokazali«, kakšno je ljudstvo v tej »gorostasni deželi«, kakor je dejal Manuilski — da bi pokazali, kako ne-hvalecno je to ljudstvo, kateremu se oni baže z obema rokama dajali. Toda pri tem ne bodo uspeli, tovariši. Mi pa smo hvalečni samo tistemu, ki hoče iskreno sodelovati z nami, ki se noče viktati v našo svobodo, v našo neodvisnost, ki zares hoče pomagati, pa če je za pomoč tudi vsajemnega značaja. Četudi bi se ta vsajemna izmenjava imenovala pomoč, jo bomo smatrali za tako, ne moremo pa imenovati bratsko pomoč nekaj doždevnega, to, kar nam nikoli niso dali. Tako stoji stvar. Zaradi tega moramo stokrat opominjati eno in isto. Nam te ne bo presedilo, mislim pa, da se bo tudi ljudstvo v njihovi državi nekoč dokopalo do tega, kaj je resnica in kaj ni. Toliko o tej pomoči. O tem sem govoril danes tu pred vami zato, ker menim, da nisem mogel najti poslušalcev, ki bi bili bolj poklicani, kot ti, ki sem jih našel v Drvaru, ki je tako krvavel in dal svoj delež v berbi. K vam se obračam, tovariši, in k ljudstvu vse Bosanske Kraje. (Močno vzklikanje Titu, zvezni vladi. CK KPJ.)

Potem je tov. Tito govoril o gradnji industrije v Bosanski Krajini, ki bo dvignila življenjski nivo na višjo stopnjo, za katero pa bodo morali prebivalci prispevati delovne sile.

Nato je tovariš Tito nadaljeval z govorom sledeče: Glejte, za tole gre; danes se nahajamo v polnem zaletu graditve naše države. Napuši mo vse naše sile, bolj kot je mogoče in do skrajnosti na vseh straneh. Vem, da je težko tudi v lesni industriji, pri sečnji drv, ko mora kmet namesto na njivo v gozd, z vozom in volji voziti les, da ga bomo lahko prodali. Kaj hočemo, ko nam je potreb-

Policija napada kmete brez zemlje v Italiji

Pred kratkim so kmetje brez zemlje v mnogih krajih Italije zasedli veleposesniška zemljišča. Policija, ki je nastopila v obrambo veleposesnikov, je napadla kmete in jih več ranila. V mnogih primerih pa je bilo gotovo število kmetov tudi ubitih.

900.000 delavcev in nameščencev stavka v Franciji

Borba francoskih delavcev in nameščencev za povišanje plač se nadaljuje. Do sedaj je stavka zajela že nad 900.000 delavcev in nameščencev. V stavko bi pa stopilo še veliko večje število delavcev, da ni vlada tega preprečila s tem, da je mobilizirala delavce v elektrarnah in plinarah.

4 in pol milijona brezposelnih v Ameriki

V februarju je bilo v ZDA več kot štiri in pol milijona brezposelnih, kar je najvišja številka od avgusta leta 1941, ko jih je bilo nad pet milijonov.

Brezposelnost v Avstriji

Po poročilih avstrijskega zveznega ministrstva za socialno skrbstvo je v Avstriji 193.468 brezposelnih. Veliko število delovnih mest zavzemajo v Avstriji razseljenci, ki pa jim onemogočajo vrnitev v domovino. Z repatriacijo teh bi veliko število domačinov našlo delo in zaslužek.

lin. Male površine njiv imajo za pridelek žitaric. Iz boljših parcel imajo kmetje s polja tam travnike. Plan prodaje vina so presežili, drugih obvez pa ne zmagujejo. Celo posestniki s hrvatske strani prodajajo tamkajšnji prevzemni postaji Vinarske zadruga iz Ptujja svoj pridelek. Nekateri kmetje s Hrvatske prodajajo tukaj svoje pridelke na ime in hišne številke tukajšnjih posestnikov. Zaradi tega se dogaja, da so tukajšnji posestniki davčno preobremenjeni. Tako je nekdo prodal 386 litrov vina na naslov tov. Maiben Jožeta s Pohorja.

Po pojasnilu o socializmu na vasi je kandidat tov. dr. Jože Potrč načelno pojasnil vse nakazane probleme ter končno poudaril važnost pravilnega odnosa organov ljudske oblasti in funkcionarjev OF do delovnih množic. Našim delovnim ljudem je treba vedno znova pojasnjevati in tolmačiti vse dogajanje v domovini in v svetu, da bodo vsi znali, kako se gradi socializem v suvereni novi Jugoslaviji. Ljudstvo bo ob razumevanju tudi rado sodelovalo v akcijah kot pri vseh volitvah v krajevne in višje organe ljudske oblasti.

Volivci se povabili kandidata tov. dr. Jožeta Potrča, naj pride vsakrat v Haloze, kar jim je tudi obljubil. RF.

Okrajni svet Ptuj obvešča vse izvoljene delegate sindikalnih podružnic in vabljene goste, kakor tudi vsi sindikalno članstvo, da je letna skupščina OS zaradi tehničnih ovir preložena. Skupščina se bo vršila z istim dnevnim redom 2. aprila 1950 v dvorani »Ograda« v Ptujju.

mno govorimo in pišemo, še vedno pa je dosti materiala o katerem je treba govoriti, kar našo ljudstvo na vasi še ni popolnoma razumelo pomena zadrug, ker tega še ni razumel vsak človek. Temu razumevanju je mnogo krivo nepravilno ravnanje pri ustanavljanju zadrug. Mislim, da smo prav pri vprašanju ustanavljanja zadrug imeli največ napak. Naši ljudje spodaj so se lotili bolj za številkami, gledali so, katera republika bo ustanovila več zadrug. Če je bilo v neki republiki ustanovljenih 1000 zadrug, so se trudili, da bi jih bilo v drugi republiki 1500. Računali so čisto matematično, niso pa gledali na realne možnosti, na zavest, na razpoloženje ljudi, na to, če so ljudje pripravljeni iti v zadrugo. Naši narodi še stoletja žive tu, dolge generacije so bili vzgajani v starem duhu, v duhu individualnega gospodarstva — »svoj na svojemu«, »svoja hišica — svoja svobodica«, kot je nekoč govoril Redič, kar pa mislimo, da je napačno. Naj bo svoj na svojem, toda tako, da je vse to naše, ker smo mi vsi skupaj delničarji tega delniškega društva, naše industrializacije, našega gospodarstva itd., vse to je naše. Vsakdo mora vedeti, da je ta ali oni objekt naš in da tega nihče več ne more vzeti. To smo s svojimi življenjski rokami gradili in zgradili in nikomur ne bomo dali. To vse je naše in vse vodi k ustvarjanju boljših življenjskih pogojev. Z zadrugo je prav tako. Seveda se nimamo dovolj strojev, da bi jih dali zadrugam, nimamo še dovolj gnojila in raznih drugih stvari, polagoma pa bomo premagali tudi to, brž ko bomo najprej premagali najtežje vprašanje, graditev težke industrije. O tem sem že govoril, to bo prišlo v kratkem času, potem pa bodo naše zadruga hitro stopale naprej. Danes sihče nima pravice nekoga siliti v zadrugo, mu reči, da mu bo, če ne bo šel v zadrugo, zvišal davek, ali ga negal v gozd za delj kot je treba ali pa našel kar koli, samo da bi mu rekel: »Grem v zadrugo«. Razumijmo je, da na ta način ni šel z lju-

V Vojvodini je le še 8 krajev, kjer še ni kmečko delovnih zadrug

V Vojvodini je 744 kmečkih delovnih zadrug, ki obsegajo 1.143.000 oralov zemlje. V zadruga je vključenih 98.524 kmečkih gospodarstev. Danes je v Vojvodini le še 8 krajevnih ljudskih odborov, kjer še nimajo kmečko delovnih zadrug.

Uspeh ansambel jugoslovanskih narodnih plesov v Švici

Ansambel jugoslovanskih narodnih plesov je na svojih nastopih v Švici dosegel velike uspehe. Občinstvo je nastopajočo navdušeno pozdravljalo ter jih nagrajevalo s ploskanjem. Tudi v tisku je bil naš ansambel pohvaljen in laskavo ocenjen.

Novo kmečke delovne zadruga v Bosni

V Bosni in Hercegovini je bilo v času od 10. februarja do 1. marca ustanovljenih 41 novih kmečko-delovnih zadrug. 16 avtomobilov na dan bodo izdelali v tovarni avtomobilov v Mariboru. V naslednjem letu bodo v tovarni avtomobilov v Mariboru dnevno izdelali po 16 vozil. Za vsak avtomobil bodo porabili po 1200 delovnih ur. Ko so v letu 1947 izdelali prva vozila, so za vsako porabili še po 3300 delovnih ur.

Napredek v coni B svobodnega tržiškega ozemlja

V poročila jugoslovanske vojaške uprave o stanju v jugoslovanski coni Svobodnega tržiškega ozemlja predsedniku Varnostnega sveta je rečeno, da je cona kljub neizpolnjevanju obveznosti italijanske vlade dosegla znatne gospodarske uspehe in pospešila kulturni razvoj prebivalstva.

Volivne zanimivosti

Vsakeh pet let se obnavljajo, oziroma na novo spisujejo stalni in abecedni volivni imeniki. To je precejšnje delo.

Tokrat so to delo v določenem roku in najlepše opravili KLO: Loperšice, Obrež, Šalovci, Velika Nedelja, Pavlovci, Šilole in še nekateri. Nekateri med njimi so prav vzorno izpisani n. pr. iz KLO: Obrež, Velike Nedelje in drugih. Ti so prvo nasprotje imenikov, ki so jih poslali KLO: Majšperk, Slovenjvas, Majski vrh, Pleterje in drugi. Tudi način izpisovanja volivnih imenikov v neki meri kaže sliko dela ne samo službenca, ki jih je pisal, temveč tudi sliko dela celokupnega krajevnega ljudskega odbora.

V ptujskem okraju je v vse volivne imenike vpisanih 19.345 moških in 25 tisoč 638 ženskih volivnih upravičencev.

POPRAVEKI

V št. 10 Našega dela z dne 10. marca se nam je v članku: Kandidat tov. Dušan Kveder je bil v Ptujju med volivci — v začetku tretjega odstavka vrnila neljuba pomota. Začetek navedenega odstavka se glasi pravilno: Po otvoritvenih in pozdravnih besedah predsednika MOOF tov. Vogrinca Janka je... itd. Uredništvo

beznijo v zadrugo in da ni tako koristno kot tisti, ki je zavestno dal vse, kar je imel, v zadrugo in zavestno v njej dela, razumevajoč, da je to njegovo gospodarstvo, da so vsi skupaj v zadrugi ena velika družina, v kateri mora vsak dati po svojih sposobnostih, dobiti pa tisto, kar mu je potrebno za življenje. Zadruga, v katerih so ljudje zavestni, so daleč napredovale, v njih vlada zares socialistično blagostanje, kakršno mora vladati. Takih sicer še ni mnogo, bo jih pa vsak dan vedno več. Ljudi ne smemo s silo tirati v zadrugo, temveč jih moramo prepričevati. Vsi ne morejo v enem letu v zadrugo, nekateri bodo šli letos, drugi prihodnje leto, tretji pozneje itd., saj je čas. Ko bomo imeli dovolj strojev za zadruga, potem bo šlo bolje in raje. Taka nepravilna politika pri ustanavljanju zadrug rodi na drugi strani tudi mnogo negativnih pojavov. Nekateri kmetje, ki so prisiljeni iti v zadruga, greše na ta način, da prodajo svojo živino ali inventar ali pokoljejo živino in tako delajo zločin do svoje ljudske skupnosti, zmanjšujejo splošni živinski fond. Proti takim se je treba boriti in prepričati, da bi tako delali.

Zakaj pa naj bi šli v zadrugo? Ne zato, da bi se v njej zbrali in več storišili v korist državi, temveč da se zboljša tudi vaš lastni položaj. Na drugi strani je točno, da ima naša država skupno 16 milijonov prebivalcev in da jo hočemo spremeniti v industrijsko, ker imamo mnogo pasivnih krajev. Hoteli bi, da bi nas ne bilo 16 milijonov, temveč čim več, da bi nas bilo 25 milijonov. Kje pa bomo potem živeli, če je premalo zemlje? Potrebne so tovarne, da bomo mogli živeti, da bomo ustvarili pogoje za nove milijone, ki bodo prišli. Nam ni za to, da bi nas bilo čim manj, temveč da bi nas bilo čim več. Zaradi tega torej delamo vose. Seveda bomo hkrati z graditvijo industrije spopolnjevali tudi naše (Nadaljevanje na 3. strani)

Volivci iz Dornave so predlagali zgraditev žel. postajališča Dornava

V dornavski osnovni šoli se je zbral v nedeljo zvečer 12. marca t. l. 38 žen in deklet ter 80 moških fantov iz Dornave ter Mezgovca, ker so vedeli, da bo na tem zborovanju govoril kandidat volivnega okraja Ptuj-desni breg, tov. dr. Jože Potrč, minister za znanost in kulturo pri vladi LRS in član Politbiroja CK KPS.

Pri vstopu kandidata v šolski razred so ga volivci s ploskanjem sprejeli. Po otvornem nagovoru tov. Erkerja je imel tov. dr. Potrč kratek govor.

V domačih besedah je vodil misli zborovalcev preko vrste važnih razvojnih sprememb v naši državi, ki so dokaz velikega napredka, navedel jim je več primerov iz razvoja demokracije v vzhodnih in zapadnih državah ter nakazal perspektive za nadaljnjo graditev socializma pri nas.

Kmetje in delavci iz Dornave in Mezgovca poznajo iz časopisov in radia posebno našega razvoja. Ob marsikaterem ukrepu ljudske oblasti so priznali pravilnost linije vlade FLRJ in CK KPJ na čelu s tov. Titom. Mnogi med njimi cenijo naše dosedanje pridobitve, nekateri pa pozabljajo na velike gospodarske spremembe, ki so predstavljele za naše ljudstvo zadoščenje za prejšnje izkoriščanje, za izkoriščevalce pa so pomenile neizprosno udarce. Naša rudarska bogastva, naša neodvisnost in volja naših narodov za dvig kmetijstva in industrije ter borba za boljše življenje so dale večini naših delovnih ljudi pobudo za maksimalne napore. Laži in klevete informiroja o našem zapadanju pod vpliv imperializma niso mogle vzeti našim ljudem moči, da ne bi mogli misliti s lastnimi možgani. Dvajset milijonov dolarjev posojila je samo malenkostna pomoč za nabavo strojev za rudarstvo, kar pa ni vezano na nikake politične koncesije. Graditev tovarne aluminija v Strnišču, nove elektrarne ter številne tovarne v državi predstavljajo veike stvari za naš napredek. Izkoriščanje v predpripravljeni Jugoslaviji ni dalo našemu ljudstvu možnosti graditve težke industrije. V državi brez izkoriščanja kot je nova Jugoslavija, si bo lahko ljudstvo ustvarilo boljše življenjske pogoje. Vse to je v zvezi s težavami, ki jih dan za dnem premagujejo delavci in kmetje ter delovna inteligenca.

Ves kandidatov govor so volivci pozorno poslušali. Vseboval je vrsto zani-

mivih dejstev iz dosedanjih naporov in uspehov in iz perspektive za bodoče ustvarjanje. Za referat so se volivci kandidatu zahvalili s ploskanjem.

V diskusiji se je oglasilo več volivcev in volivk. Obvezna oddaja živine in koruze ter zgraditev železniškega postajališča v Dornavi so bili osrednji predmeti diskusije.

Tov. Vuzem Jože je kritiziral napake pri odkupu živine in je navedel primer 72-letnega Bratuša Ožbaltja, ki je oddal brejo kravo z malo zamudo. Plačati mora zraven škode, ki jo ima z izgubo breje krave, še din 4000 kazni. Tov. Jurij Anton je ogorčen zaradi zamenjave krave za telico, pri čemer odkupno podjetje ni upoštevalo razlike v teži med kravo in telico. Tov. Zagoršek Neža iz Dornave se je v diskusiji dotaknila načina razdelitve obvezne oddaje koruze. Volivci iz Dornave smatrajo kot nepravilno, da spada Dornava in prvi, Mezgovci v drugi in Juršinci v tretji mlekarski okoliš. Na travnikih se ne vpoštevajo škode, ki je nastala zaradi razvoja zemlje ob regulaciji Pesnice. Ističasno so prosili kandidata tov. dr. Jože Potrča, da bi podprl na merodajnem mestu njihov predlog za zgraditev železniškega postajališča Dornava, ki bi bilo le 300 metrov od vasi, dočim morajo hoditi sedaj na postajo v Moškancje ali v Ptuj. Postajališče Dornava bi koristilo tudi ljudstvu iz Pacinja, Polensaka in Brezovca. Zgradbo bi zgradili ob prostovojnem delu in tudi denarne pripevke bi zbrali za material. Od ostalih vprašanih je bilo najvažnejše vprašanje materiala za popravilo obtube kmetov in njihovih družinskih članov. Za kožo dobljeni podplati ne zadoščajo tudi za popravilo.

Kandidat tov. dr. Jože Potrč je našel za vsaki problem načelni odgovor. Za reševanje vseh lokalnih problemov je prikazal nujnost sodelovanja Fronte s KLO zlasti v borbi proti nepravilnostim, ki jih povzročajo "hote ali nehote" pododinci pri izvrševanju terenske službe.

Zborovanje se je končalo v živahnem razpoloženju. Volivci so videli, da je kandidat tov. dr. Jože Potrč dobro seznanjen o vseh važnejših problemih podeželja. Kandidat tov. dr. Jože Potrč pa se je prepričal, da bodo šli Dornavčani polnoštevilo 26. marca t. l. na volišče.

Glas množice je na predvolitvah zborovanih odkril krivice in krivce

Desetine predvolitvah sestankov in zborovanj so v ptujskem okraju služile seznanjanju delavcev in kmetov s politiko vlade FLRJ in CK KPJ, med tem ko so na drugi strani volivci na predvolitvah zborovanih našli priliko za diskusijo s kandidatom tov. Dušanom Kvodom, generalnjantom JA in članom Glavnega odbora OF Slovenije ter s tov. dr. Jožetom Potrčem, ministrom za znanost in kulturo pri vladi LRS in članom Politbiroja CK KPS ter njunima namestnikoma tov. Kovarčičem Zlatkom in tov. Lackom Milanom.

V diskusiji so delovni ljudje iz ptujkega okraja kandidata priznali, da so za socializem, za politiko vlade FLRJ, za linijo CK KPJ, da so za red in pravico ter da jih močno motijo nekatere krivice, ki so ožigosane v ustavi in ki jih morajo prenašati zaradi nekaterih brezvestnih uslužbencev iz državnega aparata.

Razumljivo je, da je moralo priti na dan, da je bilo lani najmanj 14 kmetov odvzeto in transferirane več glav goveje živine, pitanih prašičev, konj z opremo vred, masti, radioaparatur in koles, o čemer nimajo kmetje potrdil, kdo jih je odvzel, prevzemniki pa nimajo potrdil, komu so te stvari oddali ali predali, poverjenosti za finance pri OLO nima za te stvari odpisanih davkov itd. To so pojavi nereda, s katerimi se razumljivo ne morejo kmetje sprijazniti, ker trpijo škodo oni in država. Takih pojavov pa je mogoče še več, vendar mnogi niti niso znanj kontrolnim organom oblasti.

Ker gradimo družbeno gospodarstvo, ker se borimo za družbeni red in pravico, ni mogoče ostati samo pri ugotovitvah napak, temveč je nujno, da je treba poseči tudi po ukrepih, ker je malo verjetno, da bi nepošteni poedinci s prepričevanjem spremenili svojo razdiralno taktiko na terenu.

Javni tožilec za ptujski okraj je oddal pripor Golob Tomaža iz Dornave št. 11, Mernik Jožeta, uslužbenca Živnoprometa v Ptuj in Horvat Franca, uslužbenca finančnega poverjenstva v Ptuj, ki so s svojim izvrševanjem službe jemali ugled ljudske oblasti, kmetom pa so povzročali škodo. Zato bodo primerno kaznovani glede na dejanja, ki so že v preiskavi dognana in ki bodo še odkrita.

Golob Tomaž iz Dornave je bil davčni izterjevalec. Pri izterjevanju devka je izdal strankam potrdila o plačnem davku. Ta potrdila pa niso vsebovala celotnega plačanega zneska. Nekaj je odbijal za svoje stroške in dnevnice, in sicer zneske od 20 ter celo več kot 100 din.

Mernik Jože, uslužbenec Živnoprometa v Ptuj, si je na KLO Slavšina ponaredil posamezne sezname kmetov, ki so bili določeni, da plačajo akontacijo za prvo četrtletje 1950. Pri izterjevanju je zahteval od kmetov od 50 do 300 din in več kot bi morali resnično plačati po seznamu, ki ga je sestavil tov. Korotaj Jože na poverjenstvu za finance v Ptuj, ki je hodil na pomoč KLO Slavšina.

Horvat Franc, uslužbenec finančnega poverjenstva v Ptuj, si je nepravilno prisvojil pri davku 1000 din, radioaparatur in ene sanj. Kmetu Jeremku iz Sel

je nepravilno znižal davek za 18.000 din. V KLO Stojnici je kmetom nepravilno tolmачil davčno osnovo in jim grozil, da bodo izseljeni, če ne bodo šli volit S terena je prinašal poverjenstvu lažne podatke o pobranih davkih.

Takih primerov ni mogoče opravičiti z napakami, ki se delajo ob obilnem delu, neznanju itd.

V kolikor je takih pojavov več in jih prizadeti lahko dokažejo, je razumljivo, da bo ljudska oblast povzročitelj takih krivic in nepravilnosti klicala na odgovornost in jih kaznovala ter oškodovanim dokazala, da ljudska oblast dosledno izvaja enakopravnost pred zakonom in da ne dopušča povzročanja škode in krivic svojim državljanom.

Kako tekmuje mladina na časi volitev v Zvezno skupščino

Mladinski aktivni so na vseh, v podjetjih in ustanovah sprejemali tekmovalne obveznosti na časi volitev v Zvezno skupščino. Mnogi aktivni so do danes dosegli lepe uspehe pri svojem delu. Še bolj so se zazgrili v izvršitev plana, za izvršitev svojih obveznosti.

Aktivni tovarne perla v Ptuj je sprejel obveznost, da bo tekmoval za večjo storilnost dela v svojem podjetju. Obvezal se je, da bodo vsi člani organizacije dosegli in presegle postavljene norme. Obveznost dnevno izpolnjujejo. Mladinke, ki pred tekmovanjem svoje norme niso dosegle, jo danes prekoračujejo za 3—5 odst. Dne 10, 3. so tekmovali za večjo storilnost dela. Doseženi so bili naslednji rezultati:

Kramberger Marija je dosegla 220, Kolarič Marija 178, Slatič Terezija 189, Korpar Štefka 126 in Vertič Marija 118 odst. postavljene norme.

Ti uspehi nam dokazujejo, da člani mladinske organizacije v Tovarni perla častno izvršujejo sprejete obveznosti. Tekmovali bodo še v naprej, ker vedo, da bodo na ta način mnogo doprinesli k pravočasnemu izvrševanju plana podjetja.

Mladinski aktivni Spuhlja ne zaostaja za drugim aktivni. Upoštevati moramo, da se je aktivni šele pred kratkim ustanovil. Danes dosega že lepe uspehe. Napovedal je tekmovanje aktivni Budina v več točkah. Pripravlja se na kulturno prireditev, katero bo imel v začetku aprila — v čast volitev. Ima redne organizacijske in študijske sestanke. Spoznali so se z delom Ljudske skupščine. Studirajo članki naših državnih voditeljev. Organizirajo izlet aktivni v naše krasno Primorje. Na dan 26. marca bodo šli skupno na volišče, kurili kres, okrasili volišče in imeli budnico.

Mladina na ekonomiji v Strnišču je ustanovila mladinsko delovno brigado. Na ta način bo lahko pravočasno opravila vsa poljska dela in delala po normah.

Imenovani aktivni naj nam bodo v izgled — posnemajte jih!

Tudi žene v Ptuj pridno delajo

Antifašistična fronta žena v Ptuj je imela 10. marca plenum. Zastopani so bili vsi tereni, samo Budina in Bretje ne. Tov. Kancel Julka je kot predsednica AFŽ v Ptuj otvorila plenum s pozdravom vsem navzočim. Podala je politično poročilo ter ugotovila, da sta bila urejena in izpopolnjena dva terenska AFŽ odbora. Pozdravila in predstavila je nove odbornice, želeč jim lepih uspehov pri delu v AFŽ organizaciji. Nato so sledila poročila sekretark po terenih, ki so pokazala, da so tereni pridno delali. Le teren Turnišče ne more priti v pravi tempo. Terena Breg in Vičava prednjačita. Otvorila sta skupno z OF organizacijo vsak svojo terensko knjižnico. Nekateri tereni so imeli predavanja o davci. Žene so delale copate za otroke v DID-u in šivale plenice za jaši. Delale in pomagale so v mlečni kuhinji ter imajo lepo število ur prostovoljnega dela, ki pa bodo objavljena šele aprila, ker je tekmovanje podaljšano do konca marca.

Proslava 8. marca v Gorišnici

V prijetnem razpoloženju so 8. marca t. l. končale žene iz Gorišnice zimski bralni krožek. Razšle so se z najboljšim vtisom. Lepo je bilo!

Iste vtise so odnesle žene tudi s proslave za 8. marec, ki se je vršila v lepo in prijetno okrašen sobi gorišniške šole. Tov. Kunčeva je pozdravila žene v smislu še večje vzajemnosti in strnjajna na fronti pravice, v smislu, naj bi ne bila nobena žena več le nema opazovalka življenja, ampak njega živi člen.

Mladinke 3. razr. višje sedemletke so pod vodstvom načelnice tov. Mlinarič Marije izvedle zelo lepo in vsebinsko utemeljeno reportažo »Naše žene«, ki so jo same sestavile. Izvedba tega dela, ki ga je smatrati za pravo umetnino, je žela med ženami veliko priznanje.

Priznanje in vso srčno naklonjenost je želi tudi desetletni »umetnik« Mulej Tonček, ki je pogumno odigral s tovarišico Kirbišev dveh štirodni skladbi. Za »umetnikom« Tončkom niso hoteli kar nič zastajati drugi mladi »umetniki«: Marinka — solistka, Pavla — altistka, Martina — s harmoniko in še in še. Mladini 3. razr. višje sedemletke so pod vodstvom načelnice tov. Mlinarič Marije izvedle zelo lepo in vsebinsko utemeljeno reportažo »Naše žene«, ki so jo same sestavile. Izvedba tega dela, ki ga je smatrati za pravo umetnino, je žela med ženami veliko priznanje.

Gradilišče „Gradis“ v Strnišču si je drugič priborilo prehodno zastavo CO ZSJ

Delovni kolektiv »Gradis« v Strnišču si je drugič priboril prehodno zastavo resorznega ministrstva za CO ZSJ ter visoko denarno nagrado 250.000 din in časten naslov »Zasluzni delovni kolektiv«.

Na svečanost, ki je bila 9. t. m. je prišlo veliko število gostov, med njimi pomočnik zveznega ministra za gradnje tov. ing. Valentinčič Jože, pomočnik ministra za gradnje LRS ing. Milha Gašper, član CO ZSJ tov. Gagič Velemir, član CO ZSJ tov. Plevnik, tajnik republiškega odbora gradbincev tov. Šubašič, glavni direktor podjetja tov. ing. Muravija, zastopnik sindikalnih in partijskih organizacij ter šefinženirji in zastopniki raznih gradbenih podjetij Slovenije.

Goste in delavstvo je pozdravil v imenu kolektiva šefinženir Borut Maister, ki je v kratkih besedah poudaril pomen ponovne osvojitve prehodne zastave ter predal besedo pomočniku zveznega ministra za gradnje tovarišu ing. Valentinčiču, ki je dejal:

»Tovariši gradbince! Prinašam vam iskrene čestitke in borbene pozdrave zveznega ministra za gradnje tovariša Žečeviča in celotnega delovnega kolektiva zveznega ministrstva za gradnje.

V letu 1949 ste izvršili veliko delo, za katerega ste že drugič prejeli visoko nagrado, prehodno zastavo CO ZSJ in resorznega ministrstva ter časten naslov zaslužnega delovnega kolektiva. Zvezna ocenjevalna komisija je imela zelo strog kriterij pri ocenjevanju dela kolektivov in ponovno ugotovila, da ste drugi najboljši gradbeni kolektiv za visokogradnje v državi.

Vaša organizacijska dela je glavni do. prinos pri izvršitvi vaših planskih na-

Okrajni proračun predvideva povečanje izdatkov za prosveto, zdravstvo in soc. skrbstvo

23. februarja t. l. je bil po razpravi Okrajnega ljudskega odbora sprejet predlog proračuna za Okrajni ljudski odbor Ptuj za 1950. leto.

Letošnji proračun se od lanskega ne razlikuje samo po svoji bruto vsoti, ki znaša 97.864.000 din dohodkov in prav toliko izdatkov od lanskega leta, ker je povznan za 29% temveč tudi po tem, da so za gotove potrebe predvidene precej večje vsote, kakor so bile lanske leto. Tako se n. pr. predvideva vsota izdatkov za investicije v znesku 4.200.000 din, napram 2.960.000 din v l. 1949, za zdravstvo in soc. skrbstvo 30.320.000 din, napram 15.730.000 din v letu 1949, za prosveto in kulturo 21.949.000 din napram 19.660.000 din v letu 1949. Na drugi strani pa proračun predvideva znižanje stroškov državne uprave na 16.195.000 din napram 23.799.000 din v lanskem letu.

To so torej značilnosti letošnjega okrajnega proračuna. Iz teh značilnosti je razvidno stremenje naše ljudske oblasti v merilu okraja po neposrednem zvišanju življenjskega standarda delovnih množic.

Zanimivo je, ogledati si posamezne postavke dohodkov okrajnega proračuna. Največji del dohodkov odpade na okrajna državna gospodarska podjetja. Torej prognoiranje ustanavljanja novih okraj-

žene so tudi kritično analizirale proslavo 8. marca ter pohvalile vse vrline. Nedostatke in napake pa bodo popravile. Nato so sprejele sledeče nove naloge:

1. Volitve. Pristopile bomo k sleherni ženi, posebno k tistim, ki stoje ob strani, ter jih prepričale o pomenu in važnosti volitev, da bodo šle vse volit. — Volitve naj pokažejo našo enotnost ter ovirajo informirojevske klevete. Naš petletni plan napreduje. Pomoč so nam odrekli, naslonili smo se na lastne sile. Uspehi in zmage nas hrabre. 2. Za DID smo napravile zadosti copat (70 parov). Zdej bomo šivale manjše copate za otroke v Decjem domu.

3. Za prvo četrtletje bomo oddale pravočasno poročila o delu žena po terenih.

4. Vplivale bomo na matere, da ne pustijo otrok v kine k nočnim in za otroke neprimernim predstavam.

5. Naša glavna naloga bo, skrb za vzgojo otrok in mladine.

A. B.

di pionirski zbor iz Gorišnice, ki je že v radio-oddaji pokazal, kaj zna, je tudi to pot »postavil celega moža«. »Nezakonska mati«, »Hasanaginica«, »Lepa Vida«, prevzetna Urška iz Prešernovega »Povodnega moža«, so bili ženski liki, ki so se v kar mojstrski obliki prikazovali ženam iz Gorišnice. Mala »mamica« Minka, ki se je izprva malce prestrašila svojih velikih tekmovalk, je s prijetnim glasom zapela svoji mali zaspinki — uspankanki. V ubrani pesmi so nato pionirke zapele pesem »Moja mati«.

V znak priznanja za vestno izvrševanje poklica in dela med ženami so poklonile žene iz Gorišnice krajevni babici tov. Kuharič Avgusti knjigo, prav tako sta bili obdarovani tov. Belškova in Severjeva, materi, ki sta darovali svoja sinova za našo svobodo. Tov. Breč Jero, mater desetih živečih otrok pa so žene presenetile z zavojem potrebnih za dojenčka, dar ORK v Ptuj.

Živo se je dojmliva vseh žen Skrbniškova enodejanka »Skržat«, s katero je bila zaključena zelo uspešna proslava 8. marca.

M. K.

log, saj ste poznali širom države kot gradilišče, ki ima zelo razvit brigadni sistem dela, v katerem je zastopana 89 odst. celotnega delavstva. Pravilna vzgoja sindikalne in partijske organizacije sta pokazali svoje sadove in rezultate.

S temi nalogami in cilji se bomo še nadalje zagrizeno borili za uspehe kot smo se borili do sedaj, da si priborimo končno zmago — socializem. Ne sabažata informirojevecv niti njihovo klevetanje nas ne bo skrenilo s poti, po kateri nas vodita naša slavna Partija in tovariši Tito.

Delavstvo je v vzharnim odobravanjem sprejelo govor tovariša pomočnika zveznega ministra za gradnje, nakar je član CO ZSJ tovariš Gagič predal prehodno zastavo, katero je sprejel predsednik sindikalne podružnice tovariš Lorenčič ter se v imenu kolektiva zahvalil za visoko priznanje.

Sledili so pozdravni nagovori zastopnikov partijskih in sindikalnih organizacij, nakar je delavstvo posameznih sektorjev gradilišča podalo obveze za dela, ki jih bodo v terminih izvršili v čast ponovne dodelitve prehodne zastave.

S svečanostjo so bile poslana resolucije CK KPJ Beograd, Ministrstvu za gradnje FLRJ Beograd, CO ZSJ Beograd, Glavemu odboru ZSS Ljubljana in svojemu pokrovitelju ministru za gradnje LRS tovarišu Maček Ivanu.

V vseh teh obvezah se delovni kolektiv zavezuje, da si bo še v tretji pr. boril prehodno zastavo in še nadalje neomajno stopal po liniji, ki sta nam jo začrtala Partija in tovariši Tito.

Sledil je kulturni program s prijetnim družabnim večerom.

Uš.

nih in krajevnih gospodarskih podjetij ni samo stremenje po socializaciji celotnega našega gospodarskega življenja, temveč gospodarska nujnost. Iz tega izhaja dejstvo, da morajo poverjenstva in posamezni ljudski odbori stremeti k ustanavljanju vedno novih gospodarskih podjetij in k povečanju rentabilnosti že obstoječih, ker bodo le-ta vedno bolj povečevala dohodek, na drugi strani pa s povečanjem količine potrebnih potrošnih predmetov koristila delovnim ljudem.

TABORENJE

Omladina Desternika noče zaostati, to je pokazalo 10-dnevno taborenje, pri katerem je bila udeležba 100% in disciplina vzorna. Plan dela je obvladan ter so resnično dober uspeh dosegli tudi novinci letnika 1933. Za zaključek je center obiskala delegacija vojnega odseka in okraja Ptuj, omladinci pa so potem tudi svečano obljubili, da bodo svoje politično kakor vojno strokovno znanje še poglobili do konca leta, tako da bodo še nadalje vredni obdržati prehodno zastavo. Deluje tudi motokrožek ter bo v bližnjem času položilo šoferski izpit 15 mladincev.

H. J.

Govor maršala Tita v Drvaru

(Nadaljevanje s 2. strani)

kmetijstvo, ker pri nas danes intenzivno delamo ne samo v pasivnih, temveč tudi v bogatih krajih.

Tovariši in tovarišice, dejal sem, da so napake na eni in na drugi strani. Če pa so danes ugovori, da več zahtevamo od vasi, kot ji dajemo, je treba vedeti, zakaj je tako. Od vasi zahtevamo zato, da bi prehranili tisto prebivalstvo, ki se ne ukvarja s poljedelstvom. Slišali ste in veste, da imamo 5.400.000 delavcev in drugih delovnih državljanov z drugimi posli, poleg tega pa tudi prebivalstvo v pasivnih krajih, ki nima ničesar. Ta številka predstavlja tretjino našega celokupnega prebivalstva. Zato morajo tisti, ki so ostali v kmetijstvu, pridelati več, da bi prehranili sebe in te ljudi. Njihova bremena se morajo razdeliti enakomerno, kolikor mogoče bolj enakomerno. Vem, da se obremenitve ne razporejajo vedno enakomerno, da so tudi nepravilnosti, da človeku večkrat izpraznijo podstrešje in ne pustijo ničesar, da ne računajo s tem, da mu bo treba pozneje spet dati, ker v naši državi niti enega človeka ne smemo pustiti, da bi umrl od lakote. Vem za take nepravilnosti pri odkupu. Organ na terenu dobi številko in včasih dela šablonsko, ne da bi vprašal, kdo ima in kdo nima.

Seveda so tudi ljudje, ki skrivajo je mnogo takih, ki nečesto izpolnijo svoje obveznosti do države. So pa tudi siromaki, ki nimajo. So tudi tak, ki so že izpolnili obveznosti, ki so obremenitvi prostovoljno zadostili in dali od srca, toda tisti, ki izvajajo odkup, spet zahteva, če mu še manjka, in tudi tretji pride. Do tega nimajo pravice in to je nepravilno. To so nepravilnosti, ki jih delajo posamezni organi odkupnega aparata in ljudske oblasti. Proti temu se bomo borili in letos bomo storili najbolj odločne ukrepe proti vsem takim dejanjem nekaterih naših ljudi, ki delajo neodgovorno, ne da bi razumeli, v kako veliko škodo je to za našo državo, ker nam tako delo dela tudi politične neprilike in povzroča, da posamezniki izgubljajo zaupanje v tako oblast in državo avtoriteto. Oblast mora biti pravična, tovariši. Biti mora stroga, toda pravična do vsakega.

Zaradi takih napak se dogaja, da ljudje ne sejejo radi. To se ne tiče toliko vas v Drvaru, govorim o kmetih nasploh. Imamo kraje, kjer so kmetje izgubili interes za setev, ali posejajo samo malo in redko, posejajo na 5 ali 6 ha toliko, kolikor bi mogli na pol hektara ali na enem hektaru. Vemo to, tovariši. Ne moreš kmetu prisiliti, marveč ga mora prepričati. Toda mar je pravično, če ta kmet dela tako? So ljudje, ki so ogorčeni in ki so izgubili pogled v bodočnost. So taki primeri, saj veste, da vedno udarjam po najbolj značilnih primerih. Kako pa bo tak človek rad začel s spomladansko setvijo, če so mu očistili podstrešje? Ne bo je začel rad, ali pa jo bo začel zelo nerad. Tudi pri vas v Bosni ne sejejo toliko, kolikor bi morali. Povedal vam bom številke, da boste vedeli, kako je s setvijo v naši državi. Vemo, da je bilo 1939. leta v Jugoslaviji zasejanih nekaj nad 7 milijonov hektarov. Lani je bilo zasejanih 6 milijonov 800.000 hektarov, kar je precej manj. V vsej državi je bilo posejano lani za okrog pol milijona hektarov manj kot 1948. Na vas v Bosni in Hercegovini odpade od tega približno 150.000 ha. To je velika številka za Bosno in Hercegovino. Zakaj vse to ni bilo posejano? Vem, da so bile težave, vem, da je bila vprečna živina zaposlena na drugem mestu, vem, da je bilo pomankanje delovne sile, vse to vem. Ni pa bilo tudi zadosti interesa za setev. Kaj pa bo država delala, če bo šlo tako naprej, če ne bo dovolj interesa za setev? Kje bomo vzeli novo žito, koruzo in drugo, kar moramo imeti za prehrano tistih, ki ne obdelujejo zemlje? Tu se torej iz ene napake dela druga. Na napakah posameznih ljudi, ki so nepravilno ravnali s ljudstvom, sedaj nastajajo druge napake pri posameznikih, ki so ogorčeni. Te napake bomo popravljali, kjer so. Toda kmet se ne sme samemu sebi maščevati, kdor pa tako dela, se maščuje samemu sebi, kajti odkod bo vzeli?

Tovariši in tovarišice, zasejati je treba vsako ped naše zemlje, in ne samo za sejeti, temveč tudi paziti, kako bo raslo in rodilo. Na drugi strani je potrebno tudi več evidence o setvi. Mar mislite, da so ljudske oblasti v tem oziru storile vse, kar je potrebno? Niso. Tudi senska setev ni bila izpolnjena. So organi, ki so aktivni samo, kadar žito ozori in ko pride čas za odkup. Ljudske oblasti in Ljudska fronta in vsi tisti, ki so zadoležni, naj bodo aktivni že tedaj, ko je setev. Pomagati je treba tistim, ki ne morejo sami posejati, zasejati je treba vsako ped. Treba je gledati, koliko je kdo posejal, ne pa da ljudi nepravilno obremenjujejo, zasledovati je treba tudi setev in vedeti, koliko je kje rodilo da se ne bo šablonsko računalo, da se ne bo dogajalo, da bo recimo nekje v Bosni odstotek donosa računani kot v Volvodini, itd. Ne, treba je realno preceniti možnosti ljudstva pri razdelitvi žetve. Vse to se da odpraviti, treba je samo biti aktiven in buden, nenehno delati in misliti na to. To je stvar ljudske oblasti. Naj mi tovariši ne zamerijo, ker to ne zadeva samo Bosno in Hercegovino, temveč vse naše kraje.

O setvi sem govoril zato, ker mislim, da je to leto usodno za našo prehrano. Storitji moramo vse, da bo tudi letos zadosti žita za prehrano našega prebivalstva. Na drugi strani nam obljubljam.

(Nadaljevanje na 4. strani)

Govor maršala Tita v Drvaru

(Nadaljevanje s tretje strani)

da moramo in bomo pri vprašanih od- kupa, vprašanih cenitve in raznih obremeni- stvorili vse, kar je potrebno, da se bo s tistimi ljudmi, ki so pravični, pravilno ravno, kaznovali pa bomo istega, kdor hote in vedoma hoče storiti krivico ljudstvu, in tistega, ki bo vedoma hotel ali prevaral ljudsko državo. Tako je ta stvar. Vse to moramo zakonito iz- vesti. V naši državi pa lahko pridelamo toliko, da bomo prehranili naše ljudstvo. Zemlje imamo še dovolj. Morda je bo čez nekaj let premalo, toda gre za to, da jo dvignemo na višjo stopnjo, gre za to, da napravimo več strojev, zadostil gnoli in drugih stvari, skratka, da z obdelovalnega preidemo na intenzivno obdelovanje zemlje. Naša država n. pr. že leto daje zadrgum kredit 9 mil- lionov dinarjev. Če upoštevate naše mož- nosti, tovariši, to ni majhna, marveč ve- likanska vsota. Za njo bodo dobavljeni stroji in vse drugo, kar je potrebno.

Našemu združništvu bomo posvetili največjo skrb, ni pa res, da ne bomo skrbeli in da ni treba skrbeti tudi za zasebne kmete, za tiste kmete, ki se še niso dovolj prepričali, da je treba iti v zadrage. Tudi za njih bomo skrbeli, ker se bomo samo na ta način, če bomo z njimi računali, če bomo tovariško rav- nali z njimi, če se bomo brigali za njihove težave, za njihove nesreče, samo tedaj se bodo ti ljudje prepričali, da je to, kar ljudska oblast govori, resnično in pravilno, ter bodo to poslušali in šli v zadrage. Ni treba zahtevati, da bi že letos šli. Tisti pa, ki mislijo, da je kmet, če noče iti v zadrage zaradi tega izven zakona, se zelo motijo. On ni na tuji zemlji in zanj je treba skrbeti, čeprav ni v zadrugi. Vedeti moramo, da 6500 zadrug, kolikor jih danes imamo, obsega še zelo majhen del zemlje v naši državi in da velik del obdelujejo zasebni kmetje. V skladu s tem je treba tudi z njimi rav- nati. Strogo moramo postopati samo do sovražnikov naše države, do sovražni- kov naše socialistične graditve. Do ljudi pa, katerim vsa stvar še ni jasna, je po- treben tovariški odnos, treba jim je stokrat pojasnjevati, za kaj gre, da bodo mogli razumeti našo stvarnost in naše težnje. Tako morajo ravnati tudi organi naše ljudske oblasti in vsi tisti tovariši, ki so zadržani z delom na vasi. Vidite, tovariši, to sem vam imel povedati v zvezi z odnosom do kmetov in glede na dolžnosti kmetov do države. Čigava pa je ta država? Vaša, tovariši. Vi morate pomagati, da bo naša država čim moč- nejša.

Zapomnite si, tovariši in tovarišice, da smo danes tako rekoč sami, da moramo danes skrbeti ne samo za to, da zgradimo našo državo in ustvarimo to- varne za druge objekte, temveč prav tako tudi zato, kdo bo branil te tovarne in to našo vedno srečnejšo, vedno bolj- šo in naprednejšo državo. Ustvariti moramo trdno vojsko. (Močno pritrdjevanje in vzklikanje — »Partija-Tito«, »Zivela Jugoslovanska armada, varuh neodvisnosti naše države«). Ustvariti moramo trdno vojsko in ji dati sredstva za obrambo naše države. V naši armadi služijo vaši sinovi, ki so vsak dan pri- pravljani vstati proti vsakomur, ki bi dvignil roko na našo državo, ter se bo- rili na življenje in smrt. Zato jim mora- mo dati sredstva. Za to gre velik del narodnega dohodka. Kajti v porušeni državi nismo našli ničesar in nihče nam ničesar noče dati zastoj. Orožja nam ne bo nihče dal. Malo prej sem vam povedal, kako je bilo v tel. oziru s So- vjetsko zvezo po vojni in kako je bilo drugo plačano. Če bi mi naročili orožje iz inozemstva, bi zapravili našo državo, ker za oborožitev morajo iti velikanska sredstva. Ustvariti moramo tovarne, ki bodo same delale, kar je potrebno. To je naš namen in zato pozivamo naše kmete, naj razumejo naše potrebe tudi glede na obrambne sposobnosti naše države. Zato vedite, tovariši in tovari- šice, da če se danes pripravljajo zahte- ve druga za drugo, so razlogi za postavl- janje teh zahtev. Vprašanje je samo, kako se postavljajo in kako se izpolnju- jejo.

Na koncu bi rad, preden končam, apeliral na vas, da v teku tega in pri- bodnjega leta, ko se približuje konec našega petletnega plana, zastavite vse svoje sile, da verujete v to, kar delamo in govorimo, kajti naše besede se ne smejo in ne morejo ločiti, in razlikovati od dejanj. Pozneje nam bo laže in gledali bomo, da ne bomo presegli naših možnosti, gledali bomo, da dragih stvari ni bomo nabavljali od zunaj, temveč jih bomo sami izdelovali, saj že danes dosti izdelujemo. Prepričan sem, da bo- mo tedaj, ko bomo prišli k vam, videli, da ste drugačni, da so drugačne naše vasi. Tedaj bodo drugačna tudi naša mesta, ker bodo hitreje in jasneje prihajale do izraza dobre tege velikega dela, izpolnitve petletnega plana in urednitve socializma.

Socializem, tovariši in tovarišice, ni zadosti samo želiti. Socializem je treba z zmojem graditi. Socializem ni stvar, ki se gradi z dekreti. Socializem se ustvar- ja z žilji, s težkimi napori in žrtvami. Ustvariti boljše življenjske pogoje za nič, ni lahka stvar. To ve vsak kmet iz- med vas, ki je začel krčiti gozd, da bi sebi napravil njive. Danes hočemo ustvariti boljše življenjske pogoje za vse naše ljudstvo, za vsa naša država, in zavedamo se, da je za to potreben velik napor. Zato vas pozivam, tovariši in tovarišice, da vsi kot eden primate za delo, in prepričan sem, da bo zmaga naša in da nam nihče te zmage ne bo prenehal.

Naj živi naša Federativna ljudska re- publika Jugoslavija!

Gasilci se resno pripravljajo na volitve

Na pobudo OOF je sklicala OGZ kon- ferenco društvenih referentov za kulturo in prosveto za nedeljo, dne 26. februarja v Gasilskem domu v Ptujtu v svrhu izved- be priprav za volitve v Zvezno skupščino in Svet narodov.

Konferenca se je udeležilo 82 pred- stavnikov društev ter z zanimanjem sle- dido referatu tov. Leskovec Franca, se- kretarja OK KPS, ki je podal zunanje- in notranje-političen pregled, pomen volitev, važnost sodelovanja gasilcev pri tem za- radi množičnosti v našem okraju.

Po referatu se je po kratki diskusiji izvolil agitacijski aktiv pri Okrajni ga- silski zvezi:

Horvat Martin, poveljnik brigade; Pučko Franc, referent za kulturo in prosveto pri OGZ;

Grebencjak Valentin, gasilski referent; Berginc Peter, sekretar OOF.

Ravno tako se je v 6 rajonih, v katere je razdeljena OGZ, izvolil po tročlanski odbor za vsak rajon, ki bo nadziral delo volivnega aktiva po četah.

1. rajon: Hojnik Karl, Belšak Milan, Kovačič Franc;

2. rajon: Pučko Franc, Klobučar Dra- go, Bezjak Franc;

3. rajon: Žnidarič Ivan, Bezjak Jožef, Belšak Alojz;

4. rajon: Meznarič Peter, Kekec Janez, Štumberger Cecilija;

5. rajon: Šijanec Beno, Bedrač Janko, Gobjič Franc;

6. rajon: Jeršič Josip, Murko Gašper, Podgoršek Ignac.

Na koncu so bili sprejeti sklepi v svrhu pozitivne dela v gasilskih vrstah okraja Ptuj:

1. Vsako društvo izvoli tričlanski aktiv agitatorjev z zadolžitvijo:

a) Izvedba vseh predvolivnih sestankov v društvu z odločilno borbo proti vsem škodljivim parolam, ki bi se slučajno po- javile na terenu;

b) Povezava tega aktiva s krajevnim odborom OF v svrhu pravilne izvedbe predvolivne kampanje in okrasitve voli- šča;

c) Izvolitev tričlanskega agitacijskega aktiva izvesti do 5. marca in poročati OGZ;

2. Vsako društvo izvrši vsaj po dva predvolivna sestanka, točna poročila o kraju in številu udeležencev na OGZ;

3. Posebno tekmovanje med društvi OGZ za stoddotno udeležbo članstva pri volitvah in izvedbi istih do 9. ure jutraj;

4. Skupni pohod na volišča in po mož- nosti slikanje istih. Okrasitev gasilskih domov s parolami in zelenjem na pre- večer volitev;

5. Plan dela do dneva volitev — iz- vedba;

a) Organiziranje prostovoljnega dela po rajonih za društva, ki rabijo gradbeni material ali slično za gradnjo cistern in gasilskih domov;

b) Pregled vodnjakov, studencev in potokov v požarnem rajonu in odreditve potrebnih popravil v svrhu sigurnega od- vzema vode;

c) Pregled požarnovarnostnega rajona v pogledu slabih dimnikov, podstrešij, požarnih zidov z ozirom na bližajoče po- mladne vetrove. (Izkušnje iz lanskega leta: 37 dimniških požarov v okraju);

6. Plan dela po gasilskih četah na dan volitev dne 26. marca 1950:

a) Čiščenje prostorov gasilskega doma, orodja in opreme;

b) Prva večja vaja članov s kratkimi nagovorji o pomenu dneva;

7. Tekmovanje o točnem pošiljanju po- ročil, o izvedbi del v gornjih točkah;

8. Končno poročilo mora biti poslano do 27. marca 1950 do 12. ure v svrhu ocene in sumarnega poročila na pristoj- na mesta.

Za 10 najboljših društev v tem tekmo- vanju so predvidena nismena priznanja.

Konferenca se je zaključila ob 11.30.

H. M.

Mladinski aktiv v „Domu Fronte“ tekmoje v čast volitev v Ljudsko skupščino

V času pred volitvami so si aktivji v ptujskem okraju napovedali tekmo- vanje. Pobudniki niso bili samo starejši in močni aktivji, temveč so tekmovanje na- povedali tudi tisti, ki so bili ustanovljeni šele pred nedavnim. Med temi je tudi aktiv v Domu fronte, ki je bil ustanovljen šele pred kratkim. Ni zaostal za drugimi, temveč se je lotil dolžnosti in pristopil k načrtnemu delu. Na prvem svojem sestanku si je zadal obveznost ter obenem napovedal tekmovanje akti-

vu OLO in OZKZ, katere pa se še do danes nista odzvala tekmovanju.

To tekmovanje je zajelo predvsem politični študij, kulturno prosvetno delo, konkretno izvajanje gospodarskih na- log, tehnično in agitacijsko pomoč KDZ s prostovoljnim delom.

Aktiv si je na svojem sestanku izvolil 2 člansko komisijo, ki zbira podatke o poteku tekmovanja, ter to dnevno po- roča na OK LMS.

R. F.

Mehanična tkalnica v Ptujtu bo imela samo kvalificirane delavce

1. marca se je začel v Mehanični tkal- nični v Ptujtu štirimesečni tečaj za tkal- ke. Tečaj obiskuje 10 mladink iz bliž- nje okolice Ptujtu, ki doslej še niso bile nikjer zaposlene v produkciji.

Tečaj obsega teoretičen in praktičen del. V teoretičnem delu se mladinke spoznavajo med drugim s predmeti splošne izobrazbe, kar bo v veliki meri dvignilo njihov kulturni nivo. Za pre- davanje kažejo veliko zanimanje, v ka- terem jim prednjači dekle, ki je lepo štjevalo let pred vstopom v tečaj živela kot gospodinjska pomočnica.

Tečaj bo končan s strokovnim izpitom, nakar bodo mladinke zaposlene kot pol- kvalificirane tkalke v Mehanični tkal- nični v Ptujtu.

Mnoga vodstva delovnih kolektivov v ptujskem okraju imajo možnost slediti zgledu upravnika Mehanične tkalnice v Ptujtu tov. Maučiča, ki samoiniciativno in požrtvovalno skrbi za nove kvalifi- cirane in polkvalificirane kadre za našo industrijo.

Nn.

Film

»OBMEJNA ULICA«

Te dni gledamo v našem kinemato- grafu poljski film »Obmejna ulica«, ki ga je leta 1948 izdelalo poljsko filmsko pod- jetje »Film Polska«. To je po vrsti peti povojni poljski umetniški film, ki zajema snov, prav tako kot vsi ostali povojni poljski filmi iz let fašistične strahovlade. — Poljaki, ki so v času devetletne faši- stične okupacije, poleg jugoslovanskih narodov in Ukrajincev, največ trpeli, so s filmi, ki obravnavajo tisoče in tisoče tragedij hitlerjevske tiranije, dosegli že zavidljive uspehe. Prvi njihov povojni umetniški film »Poslednja etapa«, je bil splošno priznan v svetu in so ga celo tudi na zapadu razglasili za najboljšo uspel film tistega leta, ki obravnava tema- tično druge svetovne vojne.

»Obmejna ulica« obravnava tragedijo Judov, naroda, katerega so v mimoli- vojni nacisti obsodili na smrt. Ta pro- bleme je nudi snov že mnogim filmskim ustvarjalcem. — (Videli smo že nemški film »Zakon v senc«, ki obrav- nava tovrstno snov.) Številne varšavske žide so hitlerjevci nameli v razbiti del- mesta — ghetto. Filmska zgodba se od- vija ob družini, alj boljše, otrocih židov- skega zdravnika, ki mu je svoje pripad- ništvo uspelo prikriti. Zavidljivi »volks- deuterschie ga izdajajo, nakar tudi nje- ga izženejo v ghetto, kjer kasneje pod- leže legarju. Eno glavnih vlog v filmu

igrajo otroci, ki nas z dovršeno odigra- nimi vlogami naravnost začudijo. Pred leti je mala igralka iz Hollywooda Shirle Temple bila še »ameriško čudo«, ki je navduševala svet s svojo igro, danes pa vse pogosteje opažamo, da se skoraj v vseh filmskih proizvodnjah uveljavljajo nadarjeni otroci-igralci. Tako je tudi v »Obmejni ulici«: mladi igralci nam do- bro prikažejo like »vojnih otrok« z iz- gubljeno mladostjo, kasneje pa tudi z življenjem. Razvije se pretresljiva dra- ma prisrčnega otroškega tovarištva, na drugi strani pa tudi sovraštva in izdaja. — Preprost poljski delovni Zidje se, videč namen fašistov, ki jih hočejo v ghetto pomoriti, pridružijo nastajajoči poljski narodno-osvobodilni vojski. Osta- nek Zidov v zastraženi, obzidani židov- ski četiri — ghetto — hočejo esesovci umičiti; ko vdrjo v ghetto, se jim Zidje postavijo po robu in sredi Varšave se vname neenakomerna bitka. Bijejo se s poslednjimi močmi; ne le odrasli, temveč tudi otroci, ki so majhni le še po postavi. Poljaki jim pomagajo, kolikor se da. To- da moči napadenih in napadalcev so v prevelikem nesorazmerju...

Film »Obmejna ulica« je brez dvoma progresivno delo, ki si ga je vredno ogledati. Tehnične pomanjkljivosti, ki so se vrtnile, so le posledica tega, da je ta film eden »prvorojencev« mlade film- ske proizvodnje.

-kok-

»VOZNI PARK«

Večkrat slišijo ljudje izraz »Vozni park« in ne vedo, kaj to pomeni. Pomena tega izraza v Ptujtu ni težko doznati.

Pred zgradbo minoritskega samo- stana je park. Pod drevesi so bili po- zimni razvrščeni vozovi, sedaj pa so sani.

Dobro, da stojijo ta drevesa zraven Mestnega parka, sicer bi se ta »Vozni park« verjetno nahajal pod drevesi Mestnega parka.

MESARSKO KLANJE

V časih so veljali tisti za dobre ljudi, ki so privoščili tudi živalim dolgo življenje.

Pri Veliki Nedelji te lastnosti več ne priznajo, zato pa so lani v 2 mese- cih vzeli življenje nad 230 rejnim prašičem.

Na KLO so zelo neizprosn. Potrdili so vse predlagane smrtne obsodbe.

Škoda, da ni bilo nikogar, ki bi se zoper usmrtilive pritožil, sicer bi bilo življenje nekaterim prašičem podaljšano za nedoločen čas, drugi pa bi spremenili mesto bivališča.

POTNIKI BREZ »PUTNIKA«

Že pred štirinajstimi dnevi smo slišali po radiu in čitali v časopisih o velikem pomenu mednarodnih tekem v Planici in o Putniku, ki pripravljajo odhod na Planico s specialnimi vlaki.

14. januarja je bila najdena v Ptujtu v cerkvenem zvoniku žepna ura. Oško- dovanec naj se javi na Poverjeništvu za notranje zadeve v Ptujtu.

UPOKOJENCI!

V soboto, dne 18. marca t. l. ob 18. uri (6. uri zvečer) bo v Ptujtu v »Mladiki- setanek upokojencev, na katerem bo pre- daval delegat iz Ljubljane o novem za- konu o socialnem zavarovanju.

Ob tej priliki bo sprejel tudi pred- lože k uredbi o prevedbi dosedanjih upo- kojencev na ta zakon.

Zaradi važnosti vabimo vse upokojence k udeležbi.

ZSJ — Društvo upokojencev v LRS, podružnica Ptuj.

Fotoamaterji!

Foto-klub Ptuj že ima svoje prostore. V četrtek 9. marca je začel s tečajem. Takoj se pri- javite, da ne boste zaostajali.

Iz pisarne foto-kluba

Gledališče

Mestno gledališče Ptuj:

Ponedeljek, 20. marca 1950 ob 20. uri: Gogolj: »Zenitev« (devetič).

Sreda, 22. 3. 1950 ob 16. uri: Golia: »Sne- guljčica«. Režija: Fazarinc Draga.

Petek, 24. 3. 1950 ob 20. uri: Gogolj: »Ze- nitev«. Režija: Janja Bankart.

Ponedeljek, 27. 3. 1950 ob 16. uri: Golia: »Sneguljčica«. Režija: Fazarinc Draga.

Torek, 28. 3. 1950 ob 20. uri: Golia: »Ze- nitev«. Režija: Janja Bankart.

Četrtek, 30. 3. 1950 ob 20. uri: Gogolj: »Zenitev«. Režija: Janja Bankart.

Sobota, 1. 4. 1950 ob 20. uri: Golia: »Sne- guljčica«. Režija: Fazarinc Draga.

Nedelja, 2. 4. 1950 ob 16. uri: Golia: »Sneguljčica«. Režija: Fazarinc Draga.

Kako tekmuje mladina

Radio

Dne 15. marca so skoraj vse radijske postaje v naši državi spremenile svoje valovne dolžine. Isti dan so spremenile svoje valovne dolžine tudi druge radijske postaje na srednjih in dolgih valovih v Evropi. Zato od 15. marca jutraj slišimo našo radijsko po- stajo in tudi skoraj vse evropske ne na dosedanjih, temveč na novih valovnih dolžinah, to pa v smislu konvencije, ki je bila sprejeta na mednarodni konfe- renci v Kopenhagnu 15. septembra 1948. S to spremembo so odstranjene števil- ne motnje, ki so posebno v večernih urah ovirale poslušanje skoraj vseh radijskih postaj na srednjih valovih. Ra- dijski poslušalci naj pazijo na to, kako po spremembi valovnih dolžin slišijo posamezne naše radijske postaje in svo- ja opazovanja sporoče pismeno komite- ju za radiodifuzijo vlade FLRJ v Beo- gradu, Kneza Miloša 7.

Od 15. marca naprej imajo naše ra- dijske postaje tele valovne dolžine: Ra- dio Beograd 439 m, Radio Beograd I. 212,4 m, Radio Beograd II. (postaja LR Srbije) 236,6 m, Radio Zagreb 264,7 m, Radio Ljubljana 327,1 m, Radio Skoplje 370,8 m, Radio Titograd 340,5 m in Ra- dio Sarajevo 490,9 m, Radijske postaje Novi Sad, Priština, Reka in Maribor slišimo na valovni dolžini 202,1 m.

Radio Beograd (zvezna postaja) ima samo majhno spremembo valovne dol- žine in je prešla od 437,3 m na 439 m. Poleg zvezne postaje Radio Beograd imamo od 15. marca tudi zvezno posta- jo Radio Beograd I. na valovni dolžini 212,4 m. Ta postaja prenaša 3 oddaje v srbskem jeziku in v tujih jezikih.

Mariborski Putnik je v to svrhu zelo na veliko propagiral in obeu- ščal množične organizacije, naj se njihovo članstvo prijavi v čim večjem številu.

Tako smo tudi mi mladina tovarne Strnišče na njihov poziv zbrali denar in v določenem času poslali v poslo- valnico »Mariborskega Putnika« Oni so nas zavrnil, češ da Maribor nima vlaka za to nedeljo, 12. marca 1950, ampak samo skozi teden in drugo ne- deljo, za katero pa da so baje karte že prodane.

V soboto pa smo izvedeli, da »Ma- riborski Putnik« ima vlak in da še ima celo 63 vozovnic za Planico. Naša mladina je užljajna in se je odločila, da ta slučaj opiše v časopisu, da bo »Mariborski Putnik« v bodoče odstr- nil malomarnosti v svojem obratova- nju!

METEOR

Napovedani padec meteorja v Ptujtu najmanj ne vznemirja potrošni- kov, ki dvomijo, da bo padel na hiše, kjer že dolgo niso kuhali mesa.

Potrošnikom se zdi verjetno, da bo padel na ptujsko poverjeništvu za na- bave klavne živine in bo uničil najno- vevše pismene prepovedi tedenske de- litve mesa ptujskim potrošnikom

Pred napovedjo meteorja so se go- spodinje v Ptujtu spravevale, če bo v soboto meso, zdaj pa se sprašujejo, katero soboto bo pridruel meteor.

ZAHVALA

Kolektivu zobne ambulante Ptuj se okrajni odbor Rdečega križa zahvaljuje za darovanih den 800.—, ki so jih daro- valj nameščenci namesto venca na grob tov. Brnčičevi. — OORKS Ptuj.

ZAHVALA

Vsem, ki so spremlili našega pokojnega očeta Jurija Bukovič na njegovi zadnji poti ter darovali vence in cvetje, se isk- reno zahvaljujemo.

Dobrina, 9. marca 1950.

Zalujoča rodbina Bukovič.

ZAHVALA

Pozivam poštenega najditelja, da vrne izgubljeno izkaznico o kolesu, glasečo se na ime Vnuč Marjta, Sp. Breg 111. V nasprotnem slučaju jo preključim.

ZAHVALA

Pozivam poštenega najditelja, da vr- ne v ponedeljek, 6. marca t. l. v Ptujtu izgubljeno osebno legitimacijo, izkaz- nico OF, zadružno legitimacijo glasečo se na ime Ivana Rojko, Rabelčja vas št. 26 ter oblačilne in živilske nakaznice za mesec marec, glaseče se na imena Rojko Anton, Ivana, Anica, Anton, Ivan na gornji naslov, denar pa naj obdrži za nagrado. V nasprotnem slučaju jih preključim.

Objava

Slovenija-avtopromet SAP Maribor je otvoril s 1. marcem t. l. redne kosovne tovarne avtoproge za prevoz kosovnih pošiljk na sledečih progah:

Maribor—Ptuj—Varaždin—Zagreb vozi ob sredah. Odhod iz Maribora ob 7. uri. Zagreb—Varaždin—Ptuj—Maribor vozi ob četrkih. Odhod iz Zagreba ob 10. uri.

Maribor—Poljčane—Majšperk—Roga- tec—Majšperk—Ptuj—Maribor vozi ob sredah ob 5.30 iz Maribora ter ob 12.30 iz Rogataca.

Za prevoz se sprejemajo pošiljke od 10 kg navzgor, katere pa morajo biti za- vite in opremljene z dobro vidnim na- slovom odpošiljatelja in prejemnika.

Voznina se zaračunava ob predaji bla- ga po tarifi.

SAP — Poslovalnica Ptuj

Kupimo godalni bas v boljšem stanju.

Ponudbe pošljite Kulturno umetni- škemu društvu na gimnaziji v Ptujtu.

Konkurs za dvoicibe strokovne letože

Tečajji so namenjeni vzgoji mladincev za kvalificirane delavce ključavničarje- monterje.

V poštev pridejo mladinci od 16. do 25. leta, ki so dovršili 2 razreda nižje srednje šole ali njei enako vredne šole ter so telesno in duševno zdravi. Tudi interesi s samo osnovnošolsko izobraz- bo niso izključeni, kakor tudi oni, ki niso starejši od 30 let.

V času obiskovanja tečaja bodo tečaj- niki prejemali plačo v obliki štipendije. Svoje teoretično znanje, ki ga bodo prid- obili na tečaju, bodo izpolnjevali tudi v praktičnem delu.

Tovariši, ki se nameravajo vpisati v tečaj, naj pošljejo najkasneje do 25. mar- ca 1950 na upravo Hidromontaže Mari- bor, poštni predal 56, prošnje za spre- jem in lastnoročno pisan življenjepis.

Hrana in stanovanje sta preskrbljena.